SLUŽBENI LIST BIH
JP NIO Službeni List
Bosne i Hercegovine

Službeni glasnik BiH, broj 61/23

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 10. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 22. augusta 2023. godine, i na 8. sjednici Doma naroda, održanoj 30. augusta 2023. godine, usvojila je

ZAKON

O SLOBODI PRISTUPA INFORMACIJAMA NA NIVOU INSTITUCIJA BOSNE I HERCEGOVINE

DIO PRVI - UVODNE ODREDBE

Član 1.
(Predmet Zakona)

(1) Ovim zakonom propisuje se pravo na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata u posjedu institucija vlasti Bosne i Hercegovine, pravnih lica koja osnivaju institucije Bosne i Hercegovine shodno odredbama Zakona o registraciji pravnih lica koja osnivaju institucije Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 37/03 i 76/11) i nezavisnih organa Bosne i Hercegovine osnovanih posebnim zakonom (u daljnjem tekstu: institucije BiH), a koje se ostvaruje na način i u postupku propisanim ovim zakonom.

(2) Ovim zakonom preuzimaju se odredbe Direktive (EU) 2019/1024 Evropskog parlamenta i Vijeća od 20. juna 2019. godine o otvorenim podacima i ponovnoj upotrebi dokumenata javnog sektora.

Član 2.
(Obim primjene)

(1) Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se na stranke u sudskom, upravnom i na zakonu osnovanim postupcima, kojima je dostupnost informacijama iz tih postupaka utvrđena posebnim propisom.

(2) Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se na informacije za koje postoji obaveza čuvanja tajnosti, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje oblast tajnih podataka.

Član 3.
(Cilj Zakona)

Cilj ovog zakona je omogućiti i osigurati ostvarivanje prava na slobodan pristup informaciji fizičkom i pravnom licu, putem otvorenosti i javnosti djelovanja institucija BiH, u skladu s međunarodnim ugovorima o ljudskim pravima i slobodama i općeprihvaćenim pravilima međunarodnog prava, ovim i drugim zakonom, radi ostvarenja i zaštite interesa javnosti i ostvarenja slobodnog i demokratskog poretka i otvorenog društva.

Član 4.
(Upotreba izraza u muškom i ženskom rodu)

Riječi koje su radi preglednosti u ovom zakonu navedene u jednom rodu, bez diskriminacije se odnose i na muški i na ženski rod.

Član 5.
(Značenje pojedinih izraza)

Izrazi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

a) **korisnik prava na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata** (u daljnjem tekstu: korisnik) svako je domaće ili strano fizičko i pravno lice;

b) **institucija BiH** u smislu odredbi ovog zakona je organ zakonodavne, sudske ili izvršne vlasti koji je zasnovan zakonom, kojem je zakonom povjereno vršenje javnih ovlaštenja, koji se finansira iz javnih prihoda, kao i kojem je posebnim zakonom povjereno vršenje poslova uprave na nivou Bosne i Hercegovine. Institucija BiH je i pravno lice koje osnivaju institucije Bosne i Hercegovine shodno odredbama Zakona o registraciji pravnih lica koja osnivaju institucije Bosne i Hercegovine i drugi subjekti Bosne i Hercegovine osnovani posebnim zakonom;

c) **informacija** podrazumijeva svaki sadržaj u posjedu institucija BiH, zabilježen u bilo kojoj formi, a koji je institucija BiH sačinila, primijenila ili dobila nezavisno od vremena nastanka ili kategorizacije;

d) **dokument** znači svaki sadržaj bez obzira na medij (papir ili elektronska forma ili kao zvučni, vizuelni ili audiovizuelni zapis) ili svaki dio takvog sadržaja;

e) **međunarodna informacija** je informacija koju je Bosni i Hercegovini ustupila strana država ili međunarodna organizacija s kojom Bosna i Hercegovina sarađuje ili je njena članica;

f) **pravo na pristup informaciji** obuhvata pravo na traženje i dobivanje informacije kao i obavezu institucije BiH da omogući pristup zatraženoj informaciji, odnosno da objavljuje informaciju nezavisno od postavljenog zahtjeva, kada takvo objavljivanje proizlazi iz obaveze propisane zakonom ili drugim propisom;

g) **ponovna upotreba dokumenata** podrazumijeva upotrebu dokumenata u posjedu institucije BiH, u komercijalnu ili nekomercijalnu svrhu različitu od izvorne svrhe za koju je dokument nastao, a koja se ostvaruje u okviru zakonom ili drugim propisom određenog djelokruga ili posla koji se uobičajeno smatra javnim poslom. Razmjena dokumenata između institucija BiH radi vršenja poslova iz njihovog

djelokruga ne predstavlja ponovnu upotrebu;

h) **test razmjernosti i javnog interesa** je procjena razmjernosti između razloga za omogućavanje pristupa informaciji i razloga za ograničenje te omogućavanje pristupa informaciji ako prevlada javni interes;

i) **vlasnik informacije** je institucija BiH u okviru čijeg djelokruga je nastala informacija, odnosno organ druge države ili međunarodne organizacije u okviru čijeg djelokruga je nastala međunarodna informacija;

j) **Centralni portal javnih informacija** je javno dostupan alat na internetu koji korisnicima omogućava trajni pristup informacijama pohranjenim u bazi elektronskih dokumenata i/ili fizičkim zbirkama dokumenata;

k) **mašinski čitljiv oblik** je oblik datoteke strukturiran tako da ga programska aplikacija može lako identificirati, prepoznati i iz njega izdvojiti određene podatke, uključujući pojedinačne podatke i njihovu unutrašnju strukturu;

1) **otvoreni oblik** je oblik datoteke koji je nezavisan od korištene platforme i dostupan javnosti bez ograničenja koja bi sprečavala ponovnu upotrebu;

m) **portal otvorenih podataka** je podatkovni čvor koji služi za prikupljanje, kategorizaciju i distribuciju otvorenih podataka institucija BiH. Portal predstavlja svojevrsni katalog metapodataka koji omogućava lakše pretraživanje otvorenih podataka;

n) **metapodaci** su podaci o podacima, odnosno podaci koji opisuju karakteristike nekog izvora. Oni mogu opisivati jedan podatak, cijelu grupu podataka ili samo neki dio cjeline;

o) **proaktivna objava informacija** je kontinuirana samoinicijativna objava određenih vrsta informacija na internetskim stranicama institucija BiH u otvorenom obliku, koji podrazumijeva oblik datoteka koji je nezavisan od korištene platforme i bez ograničenja za ponovljenu upotrebu;

p) **odgovorno lice** u smislu ovog zakona je lice zaposleno u instituciji BiH čije je činjenje ili nečinjenje dovelo do povrede odredbi ovog zakona;

r) **Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Žalbeno vijeće)** pravno je lice za rješavanje po žalbi u drugostepenom postupku;

s) **treće lice** je bilo koje fizičko ili pravno lice koje posjeduje podatke, a nije institucija BiH;

t) **lični podatak** je podatak definiran shodno propisima o zaštiti ličnih podataka.

DIO DRUGI - PRINCIPI ZAKONA

Član 6.
(Principi transparentnosti i otvorenosti, ravnopravnost spolova, zabrana diskriminacije i zaštita ličnih podataka)

(1) Sve informacije institucija BiH smatraju se otvorenim i javnim, osim ako je neobjavljivanje u potpunosti opravdano i zasnovano na zakonom propisanim izuzecima.

(2) Ovaj zakon zasnovan je na principu zabrane diskriminacije, u skladu s odredbama Zakona o zabrani diskriminacije u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 59/09 i 66/16).

(3) Ovaj zakon zasnovan je na principu ravnopravnosti spolova, u skladu s odredbama Zakona o ravnopravnosti spolova u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 32/10 - prečišćeni tekst).

(4) Institucije BiH, te svako fizičko ili pravno lice na koje se odnose odredbe ovog zakona dužni su dosljedno postupiti shodno propisima o zaštiti ličnih podataka.

Član 7.
(Princip slobode pristupa informaciji)

Sve informacije dostupne su svakom domaćem ili stranom fizičkom i pravnom licu, bilo putem proaktivne objave ili putem podnošenja zahtjeva za slobodu pristupa informaciji.

Član 8.
(Princip otvorene vlasti)

Kako bi se promoviralo dobro upravljanje, osiguralo učešće javnosti i borba protiv korupcije, institucije BiH će u vršenju svoje funkcije pružati usluge što je moguće otvorenije.

Član 9.
(Princip pravovremenosti, potpunosti i tačnosti informacija)

Institucije BiH dužne su osigurati lak, brz i efikasan pristup informacijama, tako da informacije koje institucije BiH objavljuju, odnosno daju, moraju biti pravovremene, potpune i tačne.

Član 10.
(Princip jednakosti korisnika)

(1) Pravo na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata pripada svim korisnicima na jednak način i podjednakim uslovima.

(2) Vlasnik informacije ne smije staviti korisnike u neravnopravan položaj, a posebno na način da se pojedinim korisnicima informacija pruža prije nego ostalima ili na način koji ih stavlja u povoljniji položaj.

Član 11.
(Princip raspolaganja informacijom)

Korisnik koji raspolaže informacijom, u skladu s ovim zakonom, ima pravo tu informaciju javno iznositi.

Član 12.
(Princip međusobnog poštivanja i saradnje)

Odnos institucija BiH i korisnika zasniva se na saradnji i pružanju pomoći, te međusobnom uvažavanju i poštivanju ljudskog dostojanstva.

Član 13.
(Princip besplatnog ustupanja informacija)

Vlasnik informacije dužan je besplatno ustupiti informaciju, kao i ponovnu upotrebu informacije.

DIO TREĆI - OBAVEZA INSTITUCIJA BiH

Član 14.
(Proaktivna objava informacija)

(1) Institucija BiH dužna je na svojoj internetskoj stranici ili na drugi pogodan način redovno objavljivati i ažurirati informacije iz svog djelokruga rada na lako dostupan način kada je god to moguće i odgovarajuće, u mašinski čitljivom obliku, u roku od 15 dana od dana nastanka informacije.

(2) Obaveza iz stava (1) ovog člana uključuje posebno sljedeće vrste informacija:

a) informacije o instituciji BiH, kao što su: pravni osnov propisan zakonom i drugim pravnim okvirom, djelokrug rada, popis ključnih poslova i dokumenata koje donosi institucija BiH, interni akti, funkcije, nadležnosti i ovlaštenja institucije BiH;

b) informacije o organizaciji institucije BiH, kao što su: organizacijska struktura, informacije o zaposlenima (ime i prezime, radno mjesto, stepen školske spreme, iznos plaće i kontakt-informacije), zatim statistički podaci i izvještaj o radu;

c) informacije o radu, kao što su: strategije, planovi rada, politike, aktivnosti i akcioni planovi;

d) odluke i akte, kao što su: propisi, opći akti i dokumenti koje donosi institucija BiH, a koji utiču na interese korisnika;

e) informacije o načinu odlučivanja i mogućnostima učestvovanja javnosti, uključujući informacije o javnim savjetovanjima i drugim formama učestvovanja, informacije o sjednicama, dnevnom redu, zaključcima i zapisnicima sa sjednica, kao i omogućavanja prisustva javnosti na sjednicama, u smislu navođenja načina i rokova prijave, kao i broja učesnika;

f) informacije o finansiranju, kao što su: planirani budžet, izvještaj o prihodima i rashodima, revizija i evaluacija i druge finansijske informacije;

g) informacije o bespovratnim sredstvima koje dodjeljuje institucija BiH, kao što su: subvencije,

donacije, pomoći, projektna sredstva uz navođenje primaoca, iznosa i perioda na koji se sredstva dodjeljuju;

h) informacije o javnim nabavkama, uključujući informacije o postupku javne nabavke, kriterijima, rezultatima i ugovorima, te izvještaje o ispunjenju ugovora;

i) informacije o javnim konkursima, uključujući i tekst konkursa, dokumentaciju potrebnu za učestvovanje u konkursu (ako postoji), fazama u postupku konkursa, kao i konačnom rezultatu konkursa;

j) informacije o uslugama koje institucija BiH pruža korisnicima, kao što su: naziv i pravni osnov, upute, rokovi, formulari, informacije o naknadama, taksama i drugim plaćanjima;

k) informacije o registrima, bazama i popisima koje institucija BiH vodi, način pristupa (internetom ili na drugi način), odnosno poveznicama na one kojima se može pristupiti internetom;

l) informacije o pravu na pristup informacijama koji uključuje informacije o načinu ostvarivanja prava, pravnom okviru, procedurama za ostvarivanje prava, kontakt-informacijama službenika za informiranje, pravu na žalbu i predstavku, formular za podnošenje zahtjeva, godišnji izvještaj, registar zahtjeva i druge pojedinosti za korisnike prava na pristup informacijama;

m) druge informacije, za koje obaveza objavljivanja proizlazi iz posebnog zakona ili drugog propisa.

(3) Osim informacija navedenih u stavu (2) ovog člana, institucija BiH objavljuje i sve druge informacije važne za rad, organizaciju, odlučivanje i fmansiranje, što uključuje i objavljivanje informacija u formi vodiča, sažetka i drugim razumljivim formama pristupačnim korisnicima informacija, objavljivanje važnih informacija na oglasnoj tabli institucija BiH, kao i osiguravanje određenog broja primjeraka važnijih dokumenata.

Član 15.
(Dostavljanje dokumenata u Centralni portal javnih informacija)

(1) Institucije BiH dužne su dokumente iz člana 14. stav (2) ovog zakona u elektronskoj formi objavljivati i ažurirati na Centralnom portalu javnih informacija radi njihove trajne dostupnosti.

(2) Poslove vođenja i održavanja Centralnog portala javnih informacija vrši Generalni sekretarijat Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

(3) Način organiziranja i vođenja Centralnog portala javnih informacija na nivou institucija Bosne i Hercegovine propisuje se pravilnikom, koji se zasniva na sadržaju Politike proaktivne transparentnosti, a koji na prijedlog Generalnog sekretarijata Vijeća ministara Bosne i Hercegovine donosi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 16.
(Javnost rada)

(1) Institucija BiH obavezna je javnost informirati o:

a) sjednicama i dnevnom redu zasjedanja, vremenu održavanja, načinu rada i mogućnostima

neposrednog uvida u njihov rad;

b) broju lica kojima se može istovremeno osigurati neposredan uvid u rad institucije BiH, pri čemu se mora voditi računa o redoslijedu prijavljivanja.

(2) Institucija BiH nije dužna osigurati neposredan uvid u svoj rad kada je riječ o pitanjima u kojima se po zakonu javnost mora isključiti, odnosno ako je riječ o informacijama za koje postoje ograničenja prava na pristup informacijama, u skladu s odredbama ovog zakona.

(3) Institucija BiH preduzima mjere da objavi sadržaj javnih dokumenata, kada je to u interesu promoviranja transparentnosti i efikasnosti rada institucije BiH, kao i podsticanja informativnog učinka javnosti u vezi s pitanjima od javnog interesa.

Član 17.
(Službenik za informiranje)

(1) Institucija BiH obavezna je radi osiguravanja pristupa informacijama imenovati službenika za informiranje, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, čiji se službeni podaci s kontakt-adresom dostavljaju Instituciji ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine i Žalbenom vijeću, te objavljuju na internetskoj stranici institucije BiH, u roku od osam dana od dana imenovanja.

(2) Žalbeno vijeće vodi listu institucija BiH koje su obavezne da postupaju po ovom zakonu, kao i listu službenika za informiranje, koju objavljuju u mašinski čitljivom formatu na internetskoj stranici Žalbenog vijeća, uz obavezu redovnog ažuriranja.

(3) Institucija BiH obavezna je osigurati da se svaki zahtjev za slobodu pristupa informacijama dostavi u nadležno postupanje organizacionoj jedinici u okviru institucije BiH, koja je vlasnik informacije, radi provođenja postupka donošenja rješenja po zahtjevu.

(4) Rješenje iz stava (3) ovog člana obavezno se dostavlja i službeniku za informiranje institucije BiH.

(5) Službenik za informiranje uredno vodi evidencije o broju primljenih zahtjeva, vrsti traženih informacija, broju donesenih rješenja, broju konačnih rješenja, broju zahtjeva po kojima nisu donesena rješenja i načinu postupanja organa javne vlasti.

(6) Evidenciju iz stava (5) ovog člana službenik za informiranje svaka tri mjeseca dostavlja rukovodiocu institucije BiH, Žalbenom vijeću i Instituciji ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine.

(7) Sastavni dio izvještaja iz stava (6) ovog člana čine analiza i ocjena ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovnu upotrebu informacija u instituciji BiH, podaci i analiza o predmetima po žalbama, inspekcijskom nadzoru i počinjenim prekršajima zbog povrede prava na pristup informacijama i ponovne upotrebe dokumenata, s prijedlozima mjera za otklanjanje nedostataka i nepravilnosti.

(8) Službenik za informiranje dužan je sačiniti i u godišnji izvještaj o radu institucije BiH, koje se u zakonom propisanoj proceduri upućuje Vijeću ministara Bosne i Hercegovine i Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine, koje obavezno uključuje i evidenciju o broju primljenih zahtjeva, vrsti traženih informacija, broju donesenih rješenja, broju konačnih rješenja, broju zahtjeva po kojima nisu donesena rješenja i načinu postupanja institucije BiH.

(9) Godišnji izvještaj iz st. (6) i (7) ovog člana, službenik za informiranje obavezno objavljuje i na

internetskoj stranici institucije BiH.

(10) Službenik za informiranje vrši poslove redovnog objavljivanja i ostalih informacija shodno unutrašnjoj organizaciji institucije BiH.

(11) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na prijedlog Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, s ciljem efikasnijeg provođenja ovog zakona, donosi Vodič za pristup informacijama, kojim se detaljno uređuje način ostvarivanja prava građana na pristup informacijama koje su u posjedu institucija BiH, s pripadajućim obrascima kojima se osigurava da se na brži i jednostavniji način ostvari pravo na pristup informacijama, a koji se objavljuju na internetskoj stranici institucije BiH u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 18.
(Registar zahtjeva)

(1) Službenik za informiranje u instituciji BiH vodi poseban registar zahtjeva za pristup informacijama koji sadrži upise o proceduralnim koracima, o rješenju zahtjeva, kao i podatke o žalbenom ili sudskom postupku.

(2) Institucija BiH objavljuje podatke iz registra zahtjeva na svojoj internetskoj stranici, uz zaštitu ličnih podataka korisnika i trećih lica, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita ličnih podataka.

(3) Sadržaj i način vođenja registra iz stava (1) ovog člana pravilnikom propisuje ministar pravde Bosne i Hercegovine u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

DIO ČETVRTI - OGRANIČENJE PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Član 19.
(Ograničenja i njihovo trajanje)

(1) Informacija u posjedu institucije BiH je javna, a pravo na pristup informaciji ostvaruje se na način i u postupku propisanim ovim zakonom.

(2) Pristup informacijama može se ograničiti s ciljem zaštite privatnosti fizičkih lica, zaštite ličnih podataka korisnika i trećih lica, u skladu sa zakonom kojim se uređuje zaštita ličnih podataka.

(3) Ograničenje iz stava (2) ovog člana se ne primjenjuje na informacije o imenima zaposlenih, rukovodećih službenika i drugih lica koja učestvuju u javnim poslovima, njihovim plaćama, drugim prihodima plaćenim iz budžetskih sredstava, troškovima koji se odnose na javne aktivnosti tog lica, postojanje sukoba interesa, kao i njihove kvalifikacije.

(4) Pristup informacijama može biti ograničen ako se može razumno očekivati da bi omogućavanjem pristupa informaciji nastala ozbiljna šteta u pogledu sljedećih interesa:

a) nacionalne sigurnosti i međunarodnih odnosa ako informacija nosi oznaku tajnosti, u skladu sa zakonom ili općim aktom donesenim na osnovu zakona kojim se propisuje tajnost podataka;

b) javnog reda ako informacija nosi oznaku tajnosti, u skladu sa zakonom ili općim aktom donesenim na osnovu zakona kojim se propisuje tajnost podataka;

c) u toku inspekcije, kontrole i nadzora koji provodi institucija BiH ako bi se njenim objavljivanjem onemogućio rad organa koji vrši upravni nadzor, inspekcijski nadzor, odnosno nadzor zakonitosti rada i akata;

d) komercijalnih i drugih ekonomskih interesa, te ekonomske, monetarne i tečajne politike, te

e) okoliša.

(5) Institucija BiH ograničit će pristup informacijama koje se tiču jednakosti stranaka u sudskim postupcima i efikasnosti pravosuđa, postupaka koje vode nadležni organi u prethodnom krivičnom ili disciplinskom postupku za vrijeme trajanja tih postupaka, osim ako posebnim zakonom nije drugačije propisano i ako bi se objavljivanjem informacije onemogućilo efikasno, nezavisno i nepristrasno izvršenje odluke ili sankcije institucije BiH.

(6) Institucija BiH može ograničiti pristup informaciji ako je riječ o informaciji u postupku izrade unutar jednog ili među više institucija BiH, radnih grupa ili komisija, te u razmjeni stavova i mišljenja, čije bi objavljivanje prije završetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njene izrade.

(7) Institucija BiH može ograničiti pristup informaciji:

a) ako je informacija poreska tajna, shodno zakonu;

b) u slučaju ponovne upotrebe informacije od podnosioca zahtjeva, ako je informacija zaštićena propisima kojima se uređuje pravo intelektualnog vlasništva.

(8) Informacije iz st. (4) i (7) ovog člana postaju dostupne javnosti nakon što prestanu razlozi na osnovu kojih je institucija BiH ograničila pravo na pristup informaciji.

Član 20.
(Test razmjernosti i javnog interesa)

(1) Institucija BiH može objaviti traženu informaciju, bez obzira na utvrđeni izuzetak propisan ovim zakonom, ako je to opravdano javnim interesom i uzeti u obzir svaku korist i svaku štetu koja može proisteći iz toga.

(2) Prilikom odlučivanja da li je objavljivanje informacije opravdano javnim interesom, institucija BiH razmatra okolnosti kao što su, ali nisu ograničene na: svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prijestupa, sudske pogreške, zloupotreba vlasti ili nemar u vršenju službene funkcije, neovlašteno korištenje javnih fondova, ili opasnost po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline.

(3) Ako institucija BiH utvrdi informaciju kao izuzetak u javnom interesu, rješenjem obavještava podnosioca zahtjeva.

Član 21.
(Razdvajanje ili djelimičan pristup informaciji)

Ako se utvrdi da je dio tražene informacije izuzet, nadležna institucija BiH razdvojit će taj dio i podijeliti ostatak informacije, uz precizno navođenje koji izuzetak ili izuzeci su primijenjeni i na koje dijelove dokumenta ili dokumenata.

DIO PETI - POSTUPAK OSTVARIVANJA PRAVA NA PRISTUP INFORMACIJAMA

Član 22.
(Ostvarivanje prava na pristup informaciji)

(1) Institucija BiH obavezna je omogućiti pristup informacijama:

a) blagovremenim objavljivanjem informacija o svom radu na primjeren i dostupan način, odnosno na internetskim stranicama institucija BiH, Centralnom portalu javnih informacija institucija BiH ili objavom u službenom ili javnom glasilu;

b) davanjem informacije korisniku koji je podnio zahtjev na jedan od sljedećih načina:

1) neposrednim davanjem informacije,

2) davanjem informacije pisanim putem,

3) omogućavanjem uvida u dokumente i izradu kopije dokumenta koji sadrži traženu informaciju,

4) dostavljanjem kopije dokumenta koji sadrži traženu informaciju,

5) na drugi način koji je prikladan za ostvarivanje prava na pristup informaciji.

(2) Podnosilac zahtjeva može u zahtjevu za pristup infomaciji naznačiti prikladan način prijema informacije, a ako ne naznači, informacija će se dostaviti na način na koji je podnesen zahtjev, odnosno na najekonomičniji način.

Član 23.
(Pristup informacijama po zahtjevu stranke)

(1) O zahtjevu za pristup informacijama odlučuje institucija BiH koja je vlasnik informacije tražene zahtjevom.

(2) Podnosilac zahtjeva ostvaruje pravo na pristup informaciji podnošenjem pismenog zahtjeva nadležnoj instituciji BiH najednom od jezika i pisama u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini.

(3) Pisani zahtjev sadrži: naziv i sjedište institucije BiH, podatke koji su važni za prepoznavanje tražene informacije, ime, prezime i adresu fizičkog lica koji je korisnik informacije, odnosno naziv i sjedište pravnog lica.

(4) Pisanim zahtjevom, u smislu stava (2) ovog člana, smatra se zahtjev podnesen elektronskim putem, pod uslovom da sadrži sve elemente navedene u stavu (3) ovog člana.

(5) Podnosilac zahtjeva nije obavezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informaciji.

(6) Zahtjevom za pristup informacijama ne smatra se: davanje mišljenja, objašnjenja ili uputa vezano uz ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obaveze, izrada analize ili tumačenje nekog propisa, kao ni stvaranje nove informacije.

(7) Ako institucija BiH koja je zaprimila zahtjev nije vlasnik informacije, dužna je u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva ustupiti zahtjev instituciji BiH koja, u skladu sa svojim nadležnostima, posjeduje informaciju i o tome obavijestiti podnosioca zahtjeva, a u tom slučaju rok za rješavanje zahtjeva teče od dana kada je zahtjev zaprimila institucija BiH kojoj je upućen.

(8) Ako institucija BiH ne posjeduje informaciju i ne može uz razumno uložen trud utvrditi koja institucija BiH je vlasnik informacije, o zahtjevu će u roku od osam dana donijeti zaključak kojim će odbaciti zahtjev zbog nenadležnosti, s uputom o pravu na žalbu Žalbenom vijeću.

(9) Ako je zahtjevom zatražena informacija koja je klasificirana stepenom tajnosti, shodno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka, institucija BiH dužna je ustupiti zahtjev instituciji BiH koja je vlasnik te informacije.

Član 24.
(Administrativna taksa i naknada za pristup informacijama)

(1) Na zahtjev za pristup informacijama u postupcima pred institucijom BiH ne plaća se administrativna taksa.

(2) Institucija BiH ima pravo tražiti od podnosioca zahtjeva naknadu stvarnih materijalnih troškova, kao što su troškovi umnožavanja, skeniranja ili troškovi nosača podataka, kao i za naknadu troškova dostave tražene informacije.

(3) Institucija BiH dužna je podnosioca zahtjeva obavijestiti o obračunu troškova iz stava (2) ovog člana.

(4) Visinu naknade i način naplate naknade troškova iz stava (2) ovog člana, u skladu s tržišnim cijenama, odlukom propisuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, na prijedlog Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine.

(5) Prihod od naknade troškova ostvarenih na osnovu stava (2) ovog člana je prihod budžeta institucija Bosne i Hercegovine.

Član 25.
(Rokovi)

(1) Na osnovu zahtjeva za pristup informacijama, institucija BiH obavezna je rješenjem odlučiti po zahtjevu za pristup informaciji bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(2) U slučaju nepotpunog ili nerazumljivog zahtjeva, institucija BiH pozvat će podnosioca zahtjeva da

ga ispravi u roku od pet dana od dana zaprimanja poziva za ispravku.

(3) Ako podnosilac zahtjeva ne ispravi zahtjev na odgovarajući način, a na osnovu dostavljenog se ne može sa sigurnošću utvrditi o kojoj traženoj informaciji je riječ, institucija BiH će zaključkom odbaciti zahtjev kao neuredan.

(4) Rok iz stava (1) ovog člana može se produžiti za još pet radnih dana, računajući od dana kada je institucija BiH trebala odlučiti o zahtjevu za pristup informaciji u slučaju ako se jednim zahtjevom traži veći broj različitih informacija, o čemu je institucija BiH dužna bez odgađanja obavijestiti podnosioca zahtjeva i navesti razloge zbog kojih je taj rok produžen.

(5) Ako institucija BiH ne odluči o zahtjevu za pristup informacijama u rokovima propisanim ovim članom, podnosilac zahtjeva ima pravo podnijeti žalbu zbog šutnje administracije.

Član 26.
(Rješavanje po zahtjevu)

(1) Po prijemu zahtjeva za pristup informacijama, institucija BiH koja rješava zahtjev dužna je preduzeti sve potrebne radnje na prikupljanju zahtijevane informacije, a kada provodi test javnog interesa, razmotriti i sve činjenice i okolnosti značajne za obradu zahtjeva u roku utvrđenom članom 25. ovog zakona.

(2) Institucija BiH ne donosi rješenje po zahtjevu u slučaju:

a) kad obavještava korisnika da je istu informaciju već dobio, a nije protekao rok od 90 dana računajući od dana podnošenja prethodnog zahtjeva;

b) kad obavještava korisnika da je informacija javno objavljena;

c) kad obavještava podnosioca zahtjeva da mu je kao stranci u postupku dostupnost informacija iz sudskih, upravnih i drugih na zakonu osnovanih postupaka utvrđena posebnim propisom;

d) kad obavještava podnosioca zahtjeva da za informaciju postoji obaveza zaštite, odnosno čuvanja tajnosti, shodno članu 2. st. (2) i (3) ovog zakona;

e) kad obavještava podnosioca zahtjeva da se podnesak ne smatra zahtjevom u smislu člana 23. ovog zakona, pri čemu je institucija BiH dužna uputiti podnosioca zahtjeva na način ostvarivanja njegovog zahtjeva.

(3) O postojanju razloga koji su utvrđeni stavom (2) tač. b), c), d) i e) ovog člana, institucija BiH je obavezna bez odgađanja, a najkasnije u roku od osam dana od dana prijema zahtjeva obavijestiti podnosioca zahtjeva pisanim putem i omogućiti pravo na žalbu Žalbenom vijeću.

(4) Institucija BiH donosi rješenje kad korisniku omogućava pristup informaciji primjenom odredbe člana 25. stav (1) ovog zakona.

(5) Institucija BiH će zaključkom u zakonskom roku odbaciti zahtjev s uputom o mogućnosti podnošenja žalbe Žalbenom vijeću ako ne posjeduje informaciju i ne može uz razumno uloženi trud utvrditi koja institucija BiH posjeduje informaciju, odnosno nema saznanja gdje se informacija nalazi.

(6) Institucija BiH će rješenjem odbiti zahtjev ako:

a) su ispunjeni uslovi propisani u članu 19. st. (4), (6) i (7) ovog zakona;

b) utvrdi da nema osnova za dopunu ili ispravak date informacije iz člana 27. ovog zakona;

c) se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu člana 5. stav (1) tačka c) ovog zakona;

d) jedan ili više međusobno povezanih podnosilaca putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a posebno kad zbog učestalih zahtjeva za njihovu dostavu ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži veliki broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovnog funkcioniranja institucija BiH.

Član 27.
(Dopuna i ispravka informacije)

(1) Ako podnosilac zahtjeva smatra da informacija pružena na osnovu zahtjeva nije tačna ili potpuna, može zahtijevati njenu ispravku odnosno dopunu u roku od 15 dana od dana dobivanja informacije.

(2) Institucija BiH obavezna je odlučiti o zahtjevu za dopunu, odnosno ispravku informacije iz stava (1) ovog člana, bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva, shodno odredbama člana 25. ovog zakona.

Član 28.
(Pravo na žalbu)

(1) Protiv rješenja institucije BiH donesenog u prvostepenom postupku po zahtjevu za pristup informaciji, podnosilac zahtjeva može izjaviti žalbu.

(2) Žalba iz stava (1) ovog člana izjavljuje se Žalbenom vijeću u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

(3) Podnosilac zahtjeva ima pravo izjaviti žalbu u slučaju kada institucija BiH ne odluči o zahtjevu podnosioca u roku od 15 dana i kada institucija BiH ne donosi rješenje iz člana 26. stav (2) ovog zakona.

(4) Žalba iz stava (1) ovog člana ne odgađa izvršenje rješenja.

(5) Žalbeno vijeće dužno je rješenje po žalbi donijeti i dostaviti podnosiocu zahtjeva putem prvostepenog organa najkasnije u roku od 30 dana od dana prijema žalbe.

(6) Ako Žalbeno vijeće ne odluči po žalbi u roku iz stava (5) ovog člana, podnosilac žalbe ima pravo pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine zbog šutnje administracije.

(7) Institucija BiH dužna je Žalbenom vijeću u postupku po žalbi protiv rješenja o ograničenju informacije iz člana 19. st. (2) i (3) ovog zakona omogućiti uvid u informacije koje su predmet postupka.

(8) Za informacije iz člana 19. stav (4) tačka a) ovog zakona Žalbeno vijeće može zatražiti mišljenje od Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine kao državnog sigurnosnog organa formiranog shodno

članu 75. Zakona o zaštiti tajnih podataka Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 54/05 i 12/09).

(9) Kada Žalbeno vijeće za informacije iz stava (8) ovog člana traži mišljenje sigurnosnog organa, dužno je donijeti i dostaviti rješenje podnosiocu žalbe putem prvostepenog organa najkasnije u roku od 90 dana.

(10) Kada Žalbeno vijeće u postupku rješavanja po žalbi treba ispitati pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, odnosno provesti test razmjernosti i javnog interesa, dužno je rješenje po žalbi donijeti i dostaviti podnosiocu žalbe putem prvostepenog organa najkasnije u roku od 60 dana.

(11) Kada utvrdi da je žalba osnovana, Žalbeno vijeće će rješenjem naložiti instituciji BiH da podnosiocu žalbe omogući pristup traženoj informaciji, odnosno da odluči o zahtjevu stranke te odredi primjeren rok u kojem je dužno to učiniti.

(12) Smatra se da je institucija BiH onemogućila ili ograničila pristup informaciji podnosiocu zahtjeva ako ne postupi po rješenju Žalbenog vijeća ili to ne učini u roku koji je odredilo Žalbeno vijeće.

Član 29.
(Sudska zaštita)

(1) Protiv rješenja Žalbenog vijeća nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine, a taj postupak smatra se hitnim i Sud mora donijeti odluku po tužbi u roku od 60 dana.

(2) Tužba iz stava (1) ovog člana odgađa izvršenje rješenja ako je rješenjem omogućen pristup informaciji.

(3) Upravni spor iz stava (1) ovog člana može pokrenuti i institucija BiH koja je donijela prvostepeno rješenje.

DIO ŠESTI - PONOVNA UPOTREBA DOKUMENATA

Član 30.
(Pravo na ponovnu upotrebu dokumenata)

(1) Svaki korisnik ima pravo na ponovnu upotrebu dokumenata u komercijalne ili nekomercijalne svrhe, u skladu s odredbama ovog zakona.

(2) U svrhu ponovne upotrebe, institucija BiH nema obavezu dokument izraditi, prilagođavati ili izdvajati dijelove dokumenta ako to zahtijeva nesrazmjeran utrošak vremena ili sredstava niti se od institucije BiH može zahtijevati da nastavi ažurirati, nadograđivati i pohranjivati dokumente u svrhu ponovne upotrebe.

(3) Na pitanja koja nisu posebno uređena ovim dijelom zakona, na odgovarajući način primjenjivat će se ostale odredbe ovog zakona.

Član 31.
(Praktična rješenja za ponovnu upotrebu dokumenata)

(1) U svrhu podsticanja i olakšavanja ponovne upotrebe dokumenata, institucija BiH dužna je na lako pretraživ način objaviti dokumente dostupne za ponovnu upotrebu, zajedno s metapodacima, u mašinski čitljivom i otvorenom obliku, u skladu s otvorenim standardima na svojim internetskim stranicama i portalu iz člana 15. stav (1) ovog zakona.

(2) Centralni portal javnih informacija, koji vodi i održava nadležna služba Generalnog sekretarijata Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, osigurava popis dokumenata dostupnih za ponovnu upotrebu, zajedno s metapodacima koji su objavljeni u skladu sa stavom (1) ovog člana.

(3) Odredba stava (2) ovog člana ne isključuje uspostavljanje i održavanje posebnih portala kojima se omogućava ponovna upotreba posebnih vrsta dokumenata za institucije BiH koje imaju specifične nadležnosti.

(4) U svrhu podsticanja i olakšavanja ponovne upotrebe dokumenata, institucije BiH koje imaju specifične nadležnosti, dužne su na način propisan u stavu (1) ovog člana objaviti dokumente na kojima imaju prava intelektualnog vlasništva.

(5) Kada je to moguće i prikladno, omogućit će se međujezičko traženje dokumenata.

Član 32.
(Postupanje po zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata)

(1) U zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata podnosilac zahtjeva mora, osim podataka iz člana 23. stav (3) ovog zakona, navesti dokumente koje želi ponovo upotrijebiti, oblik i način na koji želi primiti sadržaj traženih dokumenata, kao i svrhu korištenja dokumenata (komercijalna ili nekomercijalna svrha).

(2) Institucija BiH obrađuje zahtjev za ponovnu upotrebu dokumenata koju je zaprimila elektronski i elektronski dostavlja odgovor na zahtjev, a ako podnosilac zahtjeva traži i dostavu dokumenata, institucija BiH će podnosioca zahtjeva uputiti na podnošenje pismenog zahtjeva, u skladu s članom 23. ovog zakona.

(3) Institucija BiH će rješenjem odlučiti o zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata, u roku od 15 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva, a tim rješenjem obavezno se utvrđuju uslovi ponovne upotrebe dokumenata, kao i visina i način obračuna naknada.

(4) Rok iz stava (3) ovog člana može se produžiti za još 20 dana, računajući od dana kada je institucija BiH trebala odlučiti o zahtjevu za pristup informaciji, u slučaju da je riječ o zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata, čiji sadržaj zahtijeva duži rok za prikupljanje informacija i donošenje rješenja, o čemu je institucija BiH dužna pismeno obavijestiti podnosioca zahtjeva i navesti razlog za produženje roka.

(5) Institucija BiH postupat će po zahtjevu za ponovnu upotrebu dokumenata putem sredstava elektronske komunikacije kad god je to moguće i prikladno.

(6) Institucija BiH rješenjem će odbiti zahtjev ako se on odnosi na:

a) informaciju iz člana 19. st. (2), (4), (6) i (7) ovog zakona;

b) povjerljive statističke informacije shodno zakonu;

c) informacije za koje korisnik treba dokazati postojanje pravnog interesa;

d) dijelove informacije koji sadrže samo logotipe, grbove ili oznake;

e) informacije koje su u posjedu organa koji pružaju javne usluge radija, televizije i elektronskih medija;

f) informacije koje su u posjedu organa koji imaju specifične nadležnosti;

g) informacije koje se ne prikupljaju u svrhu vršenja javnog posla.

(7) Protiv rješenja o ponovnoj upotrebi dokumenata može se izjaviti žalba Žalbenom vijeću u roku od 15 dana.

(8) Protiv rješenja Žalbenog vijeća iz stava (7) ovog člana nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.

(9) Ako institucija BiH odbije zahtjev za ponovnu upotrebu dokumenata, zbog zaštite prava intelektualnog vlasništva, dužna je obavijestiti podnosioca zahtjeva o nosiocu prava intelektualnog vlasništva, ako je poznat, odnosno o nosiocu licence od kojeg je institucija BiH dobila dokument.

(10) Arhiv Bosne i Hercegovine nije dužan obavijestiti podnosioca zahtjeva o nosiocu prava intelektualnog vlasništva, odnosno o nosiocu licence iz stava (9) ovog člana.

Član 33.
(Uslovi za ponovnu upotrebu dokumenata)

(1) Institucija BiH podnosiocu zahtjeva daje podatke za ponovnu upotrebu bez ograničenja, za slobodnu upotrebu i u otvorenom formatu.

(2) U opravdanim slučajevima institucija BiH može odrediti uslove za ponovnu upotrebu. U tom slučaju njihov sadržaj i primjena ne smiju neopravdano ograničavati mogućnost ponovne upotrebe niti se uslovi smiju koristiti kako bi se ograničilo tržišno takmičenje.

(3) Uslovi za ponovnu upotrebu dokumenata ne smiju biti diskriminirajući za iste ili slične vrste dokumenata, odnosno za komercijalnu ili nekomercijalnu upotrebu.

(4) Na instituciju BiH koja ponovo koristi svoje dokumente, kao osnov za komercijalne aktivnosti koje ne spadaju u djelokrug javnih poslova institucije BiH primjenjuju se isti uslovi kao za druge korisnike.

(5) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na prijedlog Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine pravilnikom propisuje vrste i sadržaj uslova za ponovnu upotrebu dokumenata, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 34.
(Administrativna taksa i naknada za ponovnu upotrebu dokumenata)

(1) Institucija BiH ne naplaćuje administrativnu taksu i naknadu za ponovnu upotrebu dokumenata kad dokumente objavljuje na službenoj internetskoj stranici.

(2) Pregledanje zvaničnih dokumenata u prostorijama institucije BiH je besplatno.

(3) Institucija BiH može podnosiocu zahtjeva naplatiti stvarne materijalne troškove ponovne upotrebe dokumenata nastale zbog reprodukcije, davanja na upotrebu i dostavu dokumenata, u skladu s kriterijima iz člana 24. stav (4) ovog zakona.

(4) Iznimno, institucija BiH može korisniku naplatiti troškove iz stava (3) ovog člana ako je ispunjen jedan od sljedećih uslova:

a) institucija BiH pretežno se finansira iz vlastitih prihoda ili

b) korisnik zahtijeva informacije kojima institucija BiH osigurava odgovarajuće prihode kojim pokriva troškove njihovog prikupljanja, izrade, reprodukcije i objave.

(5) U slučajevima iz stava (4) ovog člana institucija BiH odredit će naknadu za ponovnu upotrebu u skladu s objektivnim, jasnim i provjerljivim kriterijima za izračun troškova ponovne upotrebe dokumenata koje odlukom propisuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, na prijedlog Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine.

(6) Ukupan godišnji prihod institucije BiH iz stava (4) ovog člana, ostvaren na osnovu naknade troškova shodno stavu (5) ovog člana, ne smije prelaziti troškove prikupljanja, izrade, reprodukcije i pružanja informacije, uključujući razuman povrat, u vezi s čim je institucija BiH dužna revidirati način izračuna naknade troškova na godišnjem nivou.

(7) Institucija BiH dužna je na svojoj internetskoj stranici informirati korisnike o kriterijima za naplatu troškova iz člana 24. stav (4) ovog zakona, kriterijima i načinu obračuna troškova iz stava (4) ovog člana, te o stvarno naplaćenom iznosu troškova ponovne upotrebe dokumenata na godišnjem nivou.

Član 35.
(Zabrana diskriminacije i isključiva prava)

(1) Ponovna upotreba dokumenata dopuštena je i dostupna svim podnosiocima zahtjeva uz istu naknadu i pod istim uslovima, a broj podnosilaca zahtjeva kojima organ odobrava pravo na ponovnu upotrebu nije ograničen.

(2) Institucija BiH ne može ugovorom ili drugim sporazumom ili odlukom odobriti podnosiocu zahtjeva ponovnu upotrebu dokumenata koja bi spriječila ponovnu upotrebu tih dokumenata od drugih korisnika.

(3) Iznimno od stava (2) ovog člana, institucija BiH može odobriti isključivo pravo na ponovnu upotrebu dokumenata ako je to prijeko potrebno za pružanje javne usluge ili drugih usluga u javnom interesu, a o opravdanosti razloga za odobravanje takvog isključivog prava preispituje svake tri godine i obavještava Upravni inspektorat Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

(4) Upravni inspektorat Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine vodi javno dostupnu evidenciju o svim odobrenim isključivim pravima.

(5) Važeći ugovori i odluke o isključivim pravima moraju se objaviti na internetskoj stranici institucije BiH nakon stupanju na snagu ovog zakona.

(6) Sadržaj i način vođenja evidencije isključivih prava za ponovnu upotrebu iz stava (4) ovog člana propisat će Vijeće ministara Bosne i Hercegovine u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, na prijedlog Upravnog inspektorata Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

DIO SEDMI - NADZOR NAD PROVOĐENJEM ZAKONA

Član 36.
(Žalbeno vijeće)

(1) Žalbeno vijeće vrši poslove drugostepenog organa u rješavanju žalbi o ostvarivanju prava na pristup informacijama i prava na ponovnu upotrebu dokumenata u skladu s ovim zakonom.

(2) Žalbeno vijeće, kao drugostepeni organ iz stava (1) ovog člana, predlaže institucijama BiH preduzimanje mjera radi unapređenja ostvarivanja prava na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata propisanu ovim zakonom.

(3) Žalbeno vijeće inicira donošenje, izmjene i dopune propisa radi provođenja i unapređenja prava na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata.

Član 37.
(Inspekcijski nadzor)

(1) Inspekcijski nadzor nad provođenjem ovog zakona vrši Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine putem Upravne inspekcije.

(2) Inspekcijski nadzor vrši se po zaprimljenoj predstavci podnosioca zahtjeva na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata, na prijedlog treće strane ili po službenoj dužnosti.

(3) Inspektor je samostalan u radu.

(4) Niko ne smije korištenjem službenog položaja ili na drugi način onemogućavati ili ometati inspektora u vršenju nadzora i preduzimanju mjera ili radnji na koje je ovlašten.

Član 38.
(Poslovi inspektora)

(1) U vršenju inspekcijskog nadzora nad primjenom i provođenjem ovog zakona inspektor nadzire:

a) da li institucija BiH objavljuje informacije shodno članu 14. ovog zakona;

b) da li institucija BiH osigurava javnost rada shodno članu 16. stav (1) tačka a) ovog zakona;

c) da li je u instituciji BiH određen službenik za informiranje i postupa li službenik za informiranje u skladu s ovlaštenjima propisanim ovim zakonom;

d) da li institucija BiH vodi registar zahtjeva, postupcima i odlukama o ostvarivanju prava na pristup informacijama i ponovnu upotrebu dokumenata;

e) pravilnost primjene odredbi Zakona po zahtjevu za pristup informacijama i zahtjevima za ponovnu upotrebu dokumenata;

f) da li institucija BiH objavljuje informacije o naknadi troškova za pristup i ponovnu upotrebu dokumenata, kao i uslove za ponovnu upotrebu dokumenata.

(2) U vršenju inspekcijskog nadzora inspektori imaju pravo zahtijevati i dobiti od institucija BiH sve informacije koje su predmet postupka u skladu s ovim zakonom.

Član 39.
(Način rada inspektora)

Inspekcijski nadzor provodi se kao:

a) neposredni inspekcijski nadzor, direktnim uvidom u podatke i dokumentaciju nadzirane institucije BiH, te uslove i način rada nadzirane institucije BiH;

b) posredni inspekcijski nadzor, uvidom u dostavljene podatke i dokumentaciju.

Član 40.
(Neposredni inspekcijski nadzor)

(1) Inspektor je dužan o provođenju neposrednog inspekcijskog nadzora obavijestiti rukovodioca institucije BiH u kojem će provoditi neposredni inspekcijski nadzor najkasnije tri dana prije početka nadzora.

(2) Iznimno od stava (1) ovog člana, inspektor može provesti neposredni inspekcijski nadzor bez prethodne najave u slučaju postojanja razloga za hitno postupanje.

(3) Rukovodilac institucije BiH dužan je omogućiti nesmetano provođenje inspekcijskog nadzora, što uključuje osiguranje radnog prostora za provođenje nadzora, korištenje tehničkih pomagala, podataka i dokumentacije koji su predmet nadzora.

(4) Inspektor može po potrebi u okviru provođenja nadzora uzimati izjave rukovodilaca nadziranih institucija BiH ili drugih službenika.

Član 41.
(Posredni inspekcijski nadzor)

(1) Inspektor u provođenju posrednog inspekcijskog nadzora ovlašten je pismeno zatražiti dostavljanje dokumentacije, te za dostavljanje odrediti rok koji ne može biti duži od 15 dana.

(2) Rukovodilac institucije BiH ili drugo ovlašteno lice dužno je postupiti po traženju inspektora, kao i osigurati dostavljanje potpunih i tačnih podataka, a u slučaju nemogućnosti postupanja, pismeno, bez odgađanja, dostaviti izjašnjenje.

Član 42.
(Zapisnik o inspekcijskom nadzoru)

(1) Nakon provođenja inspekcijskog nadzora, inspektor sastavlja zapisnik o utvrđenim nezakonitostima, nepravilnostima i nedostacima.

(2) Zapisnik o inspekcijskom nadzoru iz stava (1) ovog člana (u daljnjem tekstu: zapisnik) mora sadržavati:

a) činjenično stanje te eventualne povrede zakona i drugih propisa, nepravilnosti i nedostatke u radu;

b) ocjenu stanja;

c) mjere kojima se naređuje otklanjanje utvrđenih nezakonitosti, te rok za izvršenje naređenih mjera;

d) prijedloge za uklanjanje utvrđenih nepravilnosti i nedostataka u radu;

e) obavezu izvještavanja inspektora o preduzetim mjerama;

f) pouku o pravu na žalbu.

(3) Inspektor je dužan, zavisno od prirode naređenih mjera, odrediti primjeren rok za njihovo izvršenje.

(4) Ako se prilikom provođenja inspekcijskog nadzora ne utvrde nezakonitosti, nepravilnosti ili nedostaci u radu, o toj činjenici pisano će se obavijestiti rukovodilac institucije BiH.

Član 43.
(Prava i dužnosti inspektora)

(1) Inspektor zapisnikom može izreći sljedeće mjere:

a) narediti preduzimanje odgovarajućih mjera radi otklanjanja utvrđenih povreda ovog zakona i propisa donesenih na osnovu ovog zakona, nepravilnosti i nedostataka u radu nadzirane institucije BiH;

b) zabraniti vršenje radnji koje su preduzimane protivno ovom zakonu;

c) predložiti preduzimanje mjera s ciljem otklanjanja nepravilnosti ili nedostataka u radu;

d) predložiti preduzimanje mjera s ciljem unapređenja rada nadzirane institucije BiH.

(2) Zapisnik se dostavlja rukovodiocu nadzirane institucije BiH.

(3) Zapisnik se može dostaviti i instituciji BiH kojoj, na osnovu propisa o organizaciji organa uprave na nivou institucija Bosne i Hercegovine, nadzirana institucija BiH neposredno odgovara za rad.

Član 44.
(Kontrola izrečenih mjera iz zapisnika)

(1) Rukovodilac nadzirane institucije BiH dužan je izvršiti izrečene mjere u roku koji je određen zapisnikom.

(2) Rukovodilac nadzirane institucija BiH dužan je u roku od 15 dana, računajući od dana isteka roka za preduzimanje zapisnikom izrečenih mjera, inspektoru dostaviti izvještaj i dokaze o izvršenju mjera.

(3) Kontrolu izvršenja izrečenih mjera inspektor vrši u pravilu posredno, pribavljanjem izvještaja i dokaza o provođenju mjera.

(4) Kontrola izvršenja izrečenih mjera može se obaviti i neposrednim kontrolnim inspekcijskim nadzorom, ako to zahtijeva priroda radnji koje se u izvršenju mjera trebaju preduzeti, odnosno kada potrebu neposrednog kontrolnog nadzora zbog nedostataka u izvještaju utvrdi inspektor.

Član 45.
(Izvještavanje o nepoštivanju izrečenih mjera)

U slučaju da nadzirana institucija BiH ne izvrši mjere izrečene radi uklanjanja nezakonitosti, glavni upravni inspektor obavezan je izvijestiti:

a) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, ako mjere ne izvrši institucija BiH čiji rukovodilac neposredno odgovara Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, i

b) osnivača institucije BiH.

Član 46.
(Postupanje po predstavkama)

(1) Inspektori postupaju po predstavkama na rad institucija BiH u vezi s primjenom ovog zakona.

(2) Inspektor je dužan razmotriti podnesenu predstavku iz stava (1) ovog člana.

(3) Ako u postupku razmatranja predstavke inspektor ocijeni da su navodi izneseni u predstavci osnovani, inspektor je ovlašten uputiti upozorenje instituciji BiH na koju se predstavka odnosi radi hitnog preduzimanja aktivnosti na otklanjanju mogućih nezakonitosti, kao i radi dostavljanja izvještaja o preduzetim aktivnostima.

(4) Ako se u postupku po predstavci utvrdi da su činjenice izložene u predstavci tačne, a otklanjanje nezakonitosti ili nepravilnosti zahtijeva izricanje mjere, inspektor će po službenoj dužnosti provesti inspekcijski nadzor na način i u skladu s ovlaštenjima iz ovog zakona.

(5) Inspektor je dužan obavijestiti podnosioca predstavke o utvrđenim činjenicama, odnosno preduzetim mjerama povodom predstavke.

(6) Obavještenje iz stava (5) ovog člana nije upravni akt.

DIO OSMI - OMBUDSMEN ZA LJUDSKA PRAVA BOSNE I HERCEGOVINE

Član 47.
(Obaveze službenika za informiranje prema Instituciji ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine)

Službenik za informiranje dužan je Instituciji ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine dostaviti godišnji izvještaj iz člana 17. stav (8) ovog zakona.

Član 48.
(Godišnji izvještaj Institucije ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine)

Institucija ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine izrađuje godišnji izvještaj o stanju u oblasti slobode pristupa informacijama na nivou institucija Bosne i Hercegovine koji dostavlja nadležnim institucijama.

DIO DEVETI - PREKRŠAJNE ODREDBE

Član 49.
(Prekršajne odredbe u slučaju napostupanja po rješenju Žalbenog vijeća)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u instituciji BiH koje ne postupi u skladu s rješenjem Žalbenog vijeća iz člana 28. stav (10) ovog zakona ili ne postupi u roku koji je određen rješenjem Žalbenog vijeća.

(2) Odgovorno lice iz stava (1) ovog člana može biti kažnjavano više puta sve dok ne postupi po rješenju Žalbenog vijeća.

Član 50.
(Prekršajne odredbe u slučaju nepostupanja po odredbama ovog zakona)

(1) Novčanom kaznom od 1.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se za prekršaj službeno lice koje ošteti, uništi, sakrije ili na drugi način učini nedostupnim dokument koji sadrži informaciju u namjeri da onemogući ostvarivanje prava na pristup informacijama.

(2) Novačnom kaznom od 1.000,00 KM do 10.000,00 KM kaznit će se fizičko lice, odnosno novčanom kaznom od 2.000,00 KM do 20.000,00 KM kaznit će se pravno lice koje upotrijebi informacije protivno objavljenim uslovima za ponovnu upotrebu dokumenata iz člana 32. ovog zakona.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 KM do 5.000,00 KM kaznit će se za prekršaj odgovorno lice u instituciji BiH ako:

a) ne postupi po nalogu upravnog inspektora;

b) ne omogući upravnom inspektoru uvid u informacije koje su predmetom postupka, ne dostavi tražene podatke ili dostavi nepotpune, odnosno netačne podatke;

c) onemogući inspektoru nesmetano vršenje nadzora;

d) u zapisnikom određenom roku ne otkloni nezakonitosti, nepravilnosti i nedostatke utvrđene zapisnikom;

e) ne objavi informacije shodno odredbi člana 14. st. (2) i (3) ovog zakona.

DIO DESETI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 51.
(Primjena Zakona o upravnom postupku)

Na sva pitanja kojima se uređuje vođenje postupka, a koja nisu uređena ovim zakonom, na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH", br. 29/02,12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16).

Član 52.
(Prestanak važenja propisa i okončanje pokrenutih postupaka)

(1) Institucije BiH osigurat će organizacione, materijalne, tehničke i druge uslove za provođenje odredbi ovog zakona u roku od šest mjeseci računajući od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 28/00, 45/06, 102/09, 62/11 i 100/13).

(3) Postupci pokrenuti do dana stupanja na snagu ovog zakona okončat će se po propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka ako je to povoljnije za stranku u postupku.

(4) Svi podzakonski akti doneseni na osnovu Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini ostaju na snazi do donošenja novih.

Član 53.
(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 01,02-02-1-1031/23
30. augusta 2023. godine
Sarajevo
Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Marinko Čavara, s. r.

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Dr. **Nikola Špirić**, s. r.